

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΗΦΙΣΙΑΣ, ΑΓΙΑΡΟΥΣΙΟΥ ΚΑΙ ΞΥΡΩΠΟΥ

ΕΠΟΡΙΑΚΗ ΜΑΡΤΥΡΙΑ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΨΑΛΟΥ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΕΤΡΟΥ ΚΑΙ ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΥΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ

www.agioiastoloi.gr e-mail: agioi.astoloi@gmail.com τηλ. 210 8027738
ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ 30^η Μαΐου 2010 ΕΤΟΣ 3ον ΤΕΥΧΟΣ 113

Ἦχος δ'

Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ Μαρτύρων σου, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον
τὰ αἵματα, ἡ Ἐκκλησία σου στολισαμένη, δι' αὐτῶν βοᾷ σοι
Χριστέ ὁ Θεός, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρισμοὺς σου κατάπεμψον,
εἰρήνην τῇ πολιτείᾳ σου δώρησαι, καὶ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα
ἔλεος.

Η κρίση ομολογίας του Θεού

Μόνο στον άνθρωπο έχουν δοθεί «μείζονα» και «κρείττονα» χαρίσματα, όπως αναφέρει ο Απ. Παύλος σε σύγκριση με τα κοινά γνωρίσματα που χαρακτηρίζουν όλα τα έμβια όντα. Η εσωτερική ελευθερία και ποιότητα της ζωής, η ανέλιξη του ανθρώπου στο επίπεδο της αγιότητας είναι σαφώς μείζονα χαρίσματα που ολοκληρώνεται μέσα στην εκκλησία, επειδή σ' αυτή υπάρχει το κλίμα και το έδαφος όπου ριζώνουν και αναπτύσσονται «τά μυρίνοια άνθη τοῦ παραδείσου» .

Το σημερινό απάνθισμα από το ευαγγέλιο του Ματθαίου μάς δίνει ένα διάγραμμα αγιότητας με βασική παράμετρο την ομολογία του θεού «ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων».

Εκείνο που προέχει είναι ο τρόπος που ομολογούμε το θεό και βέβαια η προειδοποίηση ότι : «οὐ πᾶς ὁ λέγων μοι κύριε κύριε εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἀλλ' ὁ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 7,21).

Το πρώτο σημείο φωτογραφίζει τον τυπολάτρη και τον υποκριτή, ενώ το δεύτερο χαρακτηρίζει τον άγιο.

Ζούμε σε μια καταφανή κρίση ομολογίας της αξίας του Θεού στην πράξη, φαινόμενο με παραμέτρους την ολιγοπιστία, την προσκόλληση σε βιοτικές μέριμνες και το φόβο μήπως κατηγορηθούμε ως θρησκευόμενοι από μια κοινωνία επιλεκτική και άδικη.

Φυσικά διλλήματα δεν έχουν όσοι έταξαν να ομολογήσουν Χριστό με έργα ζωής, αντάξια της δικής του επίγειας πολιτείας, που επιμένουν να βλέπουν τον άλλο άνθρωπο ως εικόνα Θεού και τάσσονται κατά των διακρίσεων σε ημέτερους και ξένους, σε εχθρούς και φίλους.

Τη σημερινή κρίση ομολογίας του Θεού εξηγεί μια άλλη δεινή κρίση που σωβεί στους κόλπους της κοινωνίας τρομακτικών ανισοτήτων, όταν φαίνεται να κυριαρχούν οι κατώτερες αρχές, φυγαδεύοντας την έννοια της αγάπης και της αγιότητας, ενώ ο άνθρωπος ηθελημένα προκαλεί ρήγμα στις σχέσεις του με τον Θεό.

Οι αιτίες του φαινομένου ξεκινούν κατά κύριο λόγο από την οικογένεια και το σχολείο. Ουσιαστικά οι δυο αυτοί φορείς της αγωγής του ανθρώπου αντικαταστάθηκαν από άλλους φορείς και άλλα μέσα, εύκολα να εντοπιστούν.

Η ομολογία του Θεού και η προσευχή σίγησαν και τώρα τον λόγο έχουν τα ένστικτα. Οι ύβρεις και η βεβήλωση θεσμών και χώρων, έρχονται σαν συμπλήρωμα του έργου των καταλήψεων και των εμρησμών των σχολείων.

Η κρίση αυτή όμως χωριά μπροστά στον κίνδυνο που προκαλεί στις μέρες μας η «νέα θεότητα» που λέγεται παρέμβαση του ανθρώπου στην τάξη της δημιουργίας. Πρόκειται για μια «δοκιμή» ανατροπής νόμων προαιώνιων και αντιπαράθεση με την σοφία και την πρόνοια του δημιουργού. Για το πελώριο αυτό ζήτημα απαιτείται εγρήγορση όλων και ορθή πληροφόρηση όχι μόνο από την επιστήμη αλλά και από την πλευρά της Εκκλησίας.

Έτσι μόνο θα υπάρξουν υγιείς αντιστάσεις για την αποκατάσταση της αλήθειας. Αντιστάσεις στα έργα των επίδοξων «θεών» που βάλθηκαν να

σχεδιάσουν και να φέρουν την όγδοη ημέρα της δημιουργίας «ασελώντας πάνω στη ισορροπία της φύσης» όπως παρατηρεί σύγχρονος καθηγητής .

Η μάχη για να μείνει αρραγές το πρόσωπο του ανθρώπου θα δοθεί ξανά από τους λίγους ομολογητές της πίστεως που τολμούν και θα τολμήσουν να αντιταχθούν στην παραχάραξη αρχών της θείας δημιουργίας.

Έτσι έπραξαν οι Άγιοι Πάντες και αναδείχθηκαν πρόσωπα ανθεκτικής ζωής, αδιάφευστα και ένδοξα. Το οφείλουν στην Εκκλησία, η οποία μόνη κατέχει την αλήθεια και την αποκαλύπτει «ένι έκάστω κατά τό μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ» (Εφεσίους 4, 7). Εκείνοι αντιπρόσφεραν τον τίμιο αγώνα τους ως μαρτυρία αγάπης γι' αυτό και τιμά την μνήμη τους η Εκκλησία σήμερα.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ- Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Η περικοπή που διαβάζεται την Κυριακή των αγίων πάντων, ή των μαρτύρων πάντων, όπως λεγόταν σε αρχαιότερους χρόνους, αποτελείται από τα παρακάτω λόγια του Ιησού, σταχυολογημένα από το ευαγγέλιο του Ματθαίου:

«Καθένα που θα με ομολογήσει μπροστά στους ανθρώπους θα τον ομολογήσω και εγώ μπροστά στον ουράνιο πατέρα μου· όποιο όμως με αρνηθεί θα τον αρνηθώ και εγώ μπροστά στον ουράνιο πατέρα μου. Εκείνος που αγαπά πατέρα ή μητέρα περισσότερο από μένα δεν είναι αξιός μου, κι εκείνος που αγαπά γυιο ή θυγατέρα περισσότερο από μένα, δεν είναι αξιός μου, κι όποιος δέν σηκώνει τον σταυρό του και δεν με ακολουθεί δεν είναι αξιός μου. Τότε πήρε το λόγο ο Πέτρος και του είπε· να εμείς τα εγκαταλείψαμε όλα και σε ακολουθήσαμε. τι λοιπόν θα κερδήσουμε; Κι ο Ιησούς τους είπε· αλήθεια σας λέγω ότι σεις που με ακολουθήσατε, όταν ο Υιός του ανθρώπου, στη Νέα Δημιουργία, καθήσει στον θρόνο της δόξης του, θα καθήσετε και σεις σε δώδεκα θρόνους να κρίνετε τις δώδεκα φυλές του Ισραήλ. Και όποιος άφησε σπίτια ή αδελφούς ή αδελφές ή πατέρα και μητέρα ή γυναίκα ή παιδιά ή χωράφια για το όνομά μου, θα πάρει εκατό φορές περισσότερα και θα κληρονομήσει ζωή αιώνια. Πολλοί απ' αυτούς που είναι πρώτοι θα γίνουν τελευταίοι και οι τελευταίοι θα γίνουν πρώτοι».

Τρία σημεία κυρίως υπογραμμίζονται σ' αυτά τα λόγια του Ιησού που απευθύνονται στους μαθητές του και δι' αυτών σα κάθε μέλος της Εκκλησίας του: το θάρρος της ομολογίας πίστεως στον Χριστό, η άρση του σταυρού επί των ώμων και η απαγκίστρωση εκ των επιγείων δεσμών· τρία σημεία που χαρακτηρίζουν όλους τους μάρτυρες και αγίους που τιμά σήμερα η Εκκλησία τη μνήμη τους.

Ο σταυρός, που αποτελεί το έμβλημα του χριστιανισμού, δεν πρέπει κατ' ανάγκη να οδηγεί τη σκέψη μας στην ιδέα του μαρτυρίου και του θανάτου, εφ' όσον η θυσία αυτή δεν απαιτείται από τις εκάστοτε ιστορικές

συνθήκες· η μαρτυρία όμως της χριστιανικής πίστεως προβάλλει σαν υποχρέωση του πιστού για κάθε εποχή. Όταν γύρω μας οι αξίες καταπατούνται με φανερό ή ύπουλο τρόπο, όταν αρνητικές ιδεολογίες κλονίζουν την χριστιανική πίστη,- δεν είναι τόσο αυτονόητη η θαρραλέα ομολογία της πίστεως στον Χριστό, γιατί ο συμβιβασμός και η προσαρμογή εξασφαλίζουν στον άνθρωπο μια ήσυχη και χωρίς κινδύνους ζωή. Ο πραγματικός όμως χριστιανός αποδεικνύεται από το αν ακολουθεί τα ίχνη του Αρχηγού της πίστεως του στο δρόμο του σταυρού.

Προϋπόθεση για να ακολουθήσει κανείς τον Χριστό είναι η απεριόριστη αγάπη σ' Αυτόν, η αγάπη που είναι πάνω από κάθε άλλο ενδοανθρώπινο δεσμό. Τα λόγια του ευαγγελίου που διαβάζονται σήμερα είναι σκληρά. Δεν σημαίνουν βέβαια μίσος προς τους ανθρώπους ή εγκατάλειψη του καθήκοντος προς τους οικείους, ούτε είναι σωστό να προβάλλονται ως επικάλυμμα της εν ονόματι του Χριστού αποφυγής της κοπιαστικής φροντίδας για τους δικούς μας· τα λόγια αυτά επιτάσσουν μια ιεράρχηση των αξιών και των στόχων του χριστιανού μέσα στη ζωή. Όταν κάποιος ανθρώπινος δεσμός γίνεται εμπόδιο στο δρόμο του σταυρού, το προβάδισμα πρέπει να έχει η αγάπη για τον σταυρωμένο και αναστημένο Χριστό. Κι ακόμη πρέπει να λεχθεί ότι μόνον όποιος πάνω από όλα και ειλικρινά αγάπα Αυτόν που ενσαρκώνει την αγάπη του Θεού για τον κόσμο, αυτός ξέρει να αγαπά πραγματικά τον συνάνθρωπό του.

Το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Κυριακής των αγίων πάντων μας καλεί στο δρόμο του σταυρού, της θαρραλέας ομολογίας της πίστεως, και της ειλικρινούς αγάπης προς τον Χριστό και προς τους αδελφούς. Αυτά που φαίνονται δύσκολα για τον εμπειρικό άνθρωπο, γίνονται κατορθωτά με τη δύναμη του σταυρού και της αναστάσεως του Χριστού. Το νέφος των μαρτύρων της Εκκλησίας που κοσμεί την ιστορία της είναι μια απόδειξη για τη δυνατότητα του δρόμου του σταυρού αλλά και ένα προσκλητήριο για τους χριστιανούς κάθε εποχής.

(Ι. Δ. Καραβιδόπουλου, Καθηγητού Πανεπιστημίου)

Νηστεία των Αγίων Αποστόλων: Είναι από την Δευτέρα μετά την Κυριακή των Αγίων Πάντων μέχρι τις 28 Ιουνίου. Συνήθως η νηστεία αυτή είναι πολύ μικρή. Νηστεύουμε Τετάρτη και Παρασκευή. Όλες τις άλλες ημέρες, τρώμε αν θέλουμε ψάρι, μέχρι τις 24 Ιουνίου (Γενέθλιον του Προδρόμου). Από 25 μέχρι 28 Ιουνίου νηστεύουμε αυστηρότερα προς τιμήν των αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου. Αν η εορτή των αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου (29 Ιουνίου) πέσουν ημέρα Τετάρτη ή Παρασκευή, τρώμε μόνο ψάρι. Αν πέσουν οποιαδήποτε άλλη ημέρα τρώμε από όλα.